

PATHFINDER

„JÁ MŮŽU SPÁT ZA VĚTRNÝCH NOCÍ!“

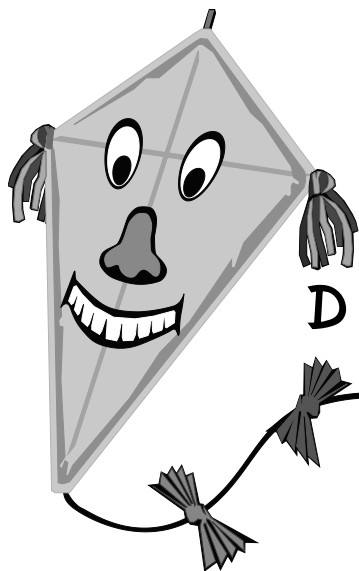
Tom byl kluk akorát tak velký, aby mohl pomáhat i s většími pracemi. A protože žili s maminkou sami dva, rozhodl se, že si najde zaměstnání, aby jí alespoň trochu pomohl. Ucházel se o práci u farmáře Smitha. Starý Bill Smith se ale jen smál: „Cože, ty? Ty tu chceš pracovat? Vždyť jsi ještě dítě! Řekni mi, proč bych tě měl přijmout!“ „Můžu klidně spát za větrných nocí,“ zněla Tomova odpověď. Tak dobře se farmář už dlouho nezasmál. „Chlapče, ty jsi mi tedy povedená kopa. Sice nevím, co tím myslíš, ale přijmu tě. Bude tu alespoň veselo.“ A tak se Tom ubytoval v malé komůrce za chlévem a hned se pustil do práce. Starý farmář musel uznat, že je ten hoch dobrým pracantem, ale stále mu vrtalo v hlavě, co myslel tou legrační větou. Až jednou v noci farmáře probudil velký hluk. Žil zde již léta, a tak hned poznal, že se blíží vichřice.

„Rychle, vzbudím Toma, ať mi pomůže všechno pozavírat a uvázat, než ta spoušť přijde,“ pomyslel si. Běžel hned do komůrky, ale chlapec tak tvrdě spal, že ho nemohl probudit. „Jak jen může tak klidně spát, když se k nám žene vichřice!“ Nedá se nic dělat, farmář musí vše oběhnout a pozavírat sám. Ale jaké to bylo pro něj překvapení — všechno již bylo hotovo. Tom nikdy nenechával nic na poslední chvíli a každý večer, dříve než šel spát, vše řádně zajistil. Proto mohl klidně spát i za větrných nocí.

A co my, milí kamarádi, rodiče, vedoucí? Nenecháváme také věci na poslední chvíli? Mluvíme s dětmi o Bohu? Ukazujeme jim denně jeho velkou lásku? Čteme si s dětmi v Bibli? ... Nenechávejme to na poslední chvíli!

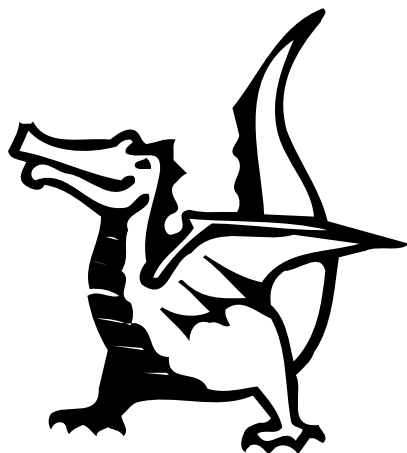

Uplynul zas jeden rok a každý měl možnost vypustit své
čerstvě vylíhnuté draky.
Staří, mladí, velcí i malí — sešli jsme se na Letkovském poli.
Ani horko, ani mráz, jen vítr trochu sláb,
však pár rychlých kroků stačilo těm drakům,
aby se nám z mraků mohli krásně smát.

DRAKIÁDA V PLZNI 28. ZÁŘÍ 2003

*I když tvary různé měli, každého snad potěšili
svým ladným letem ke hvězdám.
Po skončeném boji o nejlepšího draka
nečekala na vítěze odměna ledajaká.
Byla to cena vsutku zvláštní, která nebe opět zkrásní.
Na ohni podle programu upekli jsme buřty,
nikdo nebyl o hladu, jen draci trochu ztloustli.
Navíc k tomu přidali jsme několik her dětem,
to aby se rozehrály, zkréhlé chladným větrem.
Napřesrok zas, dá-li Pán, sejdem se opět tady,
to abychom prožívali radost z dnešní těžké doby.*

VAŠEK NOVÁK

PODĚKOVÁNÍ

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, kteří byli ochotní a finančně nebo materiálně pomohli při zakoupení a následném vybavování táborové základny v Pekle nad Zdobnicí. Bylo zakoupeno 34 podsadových stanů, 4 tepee, 1 hangár, kompletní vybavení kuchyně...

O letošních prázdninách se na této základně uskutečnil tábor Východního větru. Přáli bychom si, aby se tato základna stala místem, kde se děti budou setkávat s naším Pánem Bohem. Prosíme, modlete se za nás, abychom byli dobrými ukazateli správného směru k Bohu.

Za VV Růža

VZPOMÍNKA NA...

V Ů D C O V S K Ý K U R Z

První polovina tohoto roku byla pro stovku mladších i starších nadšenců doprovázena úsilím dobře se připravit na složení zkoušek pro vedoucí oddílů Klubu Pathfinder. Dva víkendy na jaře, plné teoretických informací z oblasti pedagogicko-psychologického minima, historie Pathfinderu, hygienických norem, zákonů o mládeži (také lesního) aj., organizace a příprava a mnoho dalších, jsou jenom stručným výčtem toho, co museli frekventanti zvládnout. Vrcholem celého úsilí, jak dokládá i několik postřehů účastníků, byl poslední červnový týden. To se sjelo asi padesát účastníků kurzu na devítidenní tábor pro budoucí vůdce, aby si prakticky vyzkoušeli různé dovednosti a týden ukončili závěrečnými zkouškami. A to jak písemnými, tak praktickými. Na závěr nemohl chybět vůdcovský slib u slavnostního ohně.

V tomto roce to byl již pátý kurz pro vedoucí, který jsme mohli našim budoucím vůdcům nabídnout. Věříme, že i v budoucnu přibudou další ochotní mladí i starší lidé, kteří budou chtít rozšířit své obdarování ve službě dětem a mládeži. Již podruhé jsme mohli pořádat tento kurz s řádnou akreditací od Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy. Za to vše patří dík našemu Bohu a obětavým lektorům a organizátorům.

PETR ADAME

*O*bdivuji zaujetí frekventantů kurzu, že přes mnohé překážky (věk, velké vzdálenosti, těhotenství atd.) či dílčí nezdary (např. závěrečný test) „vůdcák“ i práci v Pathfinderu nikdo z účastníků nevzdal. Přál bych si, aby příště přijelo víc nás Moraváků.

ZDENEK-LIŠÁK

*M*ám pocit, že týden po vůdcáku se můj mozek rozhodl zaobírat se některými znalostmi, co jsme se učili na vůdcáku. Tak třeba ze soboty na neděli 5. – 6. 7. jsem ve snu prodělala intenzivní kurz a zkoušku ze všech možných kytek a jim podobných. A teď? Když jedu autem nebo jdu pěšky, vždy koukám pod nohy a kolem sebe, na pole, louky a lesy a sleduji, co že nám to tady roste.

Vůdcák byl fakt dost dobrý. Myslím, že už jsem dlouho nezažila něco tak intenzivního, ale přesto volného, tak organizovaného, ale přesto spontánního. Nikdy nezapomenu na naši noc v přírodě, když nás nikdo neměl

najít. To byl pro nás velký zlom a naše skupinka se stmelila tak, že nás už nic nemohlo rozházet. Díky za vše.

JANA Z.

Byla jsem frekventantkou vůdcovského kurzu — i přes mé těhotenství, které mě od toho neodradilo. Jsem ráda, že jsem mohla tento kurz absolvovat. Získala jsem tam spoustu přátel, přijetí a ohromnou soudržnost mezi sebou. Obohatila jsem se o různé poznatky, které jsem aplikovala a zařadila do svého života. Přimělo mě to k zamyšlení, jak vylepšit svůj život nejenom pro sebe, ale také pro mé děti. Vůbec nelituji, že jsem se tohoto kurzu zúčastnila. Instruktoři byli bezva, hodně nás naučili tím, že vše, co nás učili, zavedli do praxe.

A tím jsme si hodně zapamatovali. Hlav-

ně se mi líbil jejich pokřik. Ještě dnes ho umím zpařeměti a učím ho další. Děkuji vám za to, že jste mě přijali mezi sebe, bylo mi mezi vámi prima. Zkoušky dokončím!!!

AHOJ, MILI

Mně osobně se moc líbila spolupráce v naší česko-slovenské (téměř dívčí) družině — i přes některé menší prohry nebo trable jsme si zachovali humor a nadhled. Celkově mě VK potěšil milým a přátelským přístupem hlavních vedoucích a hlavně mi dodal mnohem víc chuti a odvahy pro práci v Pathfinderu. Za zmínku stojí i potěšující slova vedoucích na adresu těch, kteří ne zcela na 100% zvládli písemný test.

VAŠEK NOVÁK

BOB
PÍ

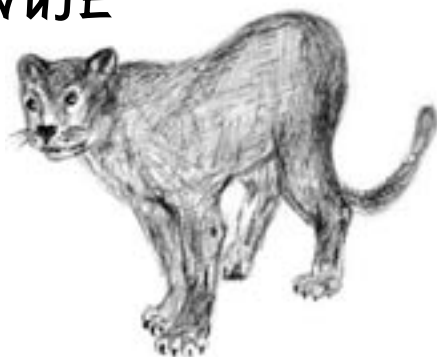

DESETIBOŤ

PRÁVĚ SE VÁM PŘEDSTAVUJE

Položím vám malou otázku: Víte, kdo to jsou Panterři? Že ne? Že jste o nich ještě nikdy neslyšeli? Tak to si určitě přečtete následující řádky. Pokusím se vám je představit. Panterři si říkají kluci a holky, kterým je mezi 5–15 lety a jsou to: Miška, Péťa, Jára, Miša, David, Honza, Peťula, Terča, Barča, Anetka, Tomáš a Ondra.

... ODDÍL PANTERŘI Z KARLOVÝCH VARŮ

Před časem si založili s Vaškem Erbenem oddíl a pojmenovali si ho právě Panterři. Zažije se s nimi spousta legrace, občas ukápně nějaká ta slzička, někdy je potřeba urovnat větší či menší rozepři. Řeknu vám ale, že když se všichni sejdou v neděli dopoledne v celém složení, dokážou společně udělat velký kus práce (každý týden uklízejí část modlitebny, vyrábějí různé dárečky atd.). A protože nejen prací člověk je živ, velice rád vymění hadr a koště za míč nebo lano a se zápalem sobě vlastním se pustí do různých her a soutěží, ať už v klubovně nebo kdekoliv v přírodě. Za tu dobu, co oddíl funguje, se z nich podle mě stala dobrá parta, která umí držet pohromadě. Víte, čeho si na nich hodně cením? Ti starší dokážou vzít

mezi sebe ty mladší, přestože je to stojí mnohdy hodně úsilí a trpělivosti. Když totiž oddíl vznikal, nastal menší problém. Vedle těch už „náctiletých“ jsme měli ve sboru i předškoláky, kteří také chtěli do oddílu. Co s tím? Nejdřív se scházeli odděleně, ale od loňského září mají schůzky společné. Až ty naše prcky někdy uslyšíte, jak s hrdostí říkají, že jsou panterři, určitě mi dáte za pravdu, že se mezi těmi staršími cítí dobře. Je sice náročnější dát dohromady program pro všechny věkové kategorie, aby si každý něco mohl odnést, ale zatím to funguje — a doufám, že bude i do budoucna. Až někdy přijedete do Karlových Varů a nebudete mít v neděli co dělat, přijďte mezi nás. A nebojte se — hadr a kýbl s vodou dostanete někdy příště.

DAŠA

mená to, že si musíte udělat čas alespoň na jeden den nebo na víkend, zabalit spacák, něco k jídlu a také na sebe, koupit si lístek a jet. Znamená to úsilí, námahu, stojí to peníze a čas, ale stojí za to mít přítele, o kterém hodně vím a on o mně. Jezdíte rádi na „groš“ s Bohem? Říkáme tomu bohoslužba. Hmm. Bohoslužba není (může být — my lidé to umíme pokroutit) tichým postáváním nad hrobem

„PŘÍBRAMSKÝ GROŠ“

Znáte zamilovaná místa svých přátel? Děti z Jižního kříže každoročně navštěvují jedno z měst své oblasti. Cílem je poznat jednotlivá místa, odkud jsme. A tak jsme již navštívili Tábor, Český Krumlov, Vyšší Brod, Písek a letos Příbram. Ubytovali jsme se na břehu Nového rybníka v dřevěných chatách. Domovský oddíl v čele se svými vedoucími pro nás připravil zajímavý program zaměřený na co nejlepší poznání jejich města a také Boha Stvořitele. A tak jsme seděli nad Bibli a pak zase plnili úkoly v uličkách města, bloudili podzemními štolami místních dolů apod. V neděli zbylo trochu času i na sport a zábavu. A tak jsme se proměnili v minigolfisty, stěnolezce a bazénomilovníky. No, co vám budu povídat. Zkuste to i vy, navštivte někoho, koho máte rádi, a poznejte co nejvíc o místě, kde žije. Určitě se o něm dozvíte zas o něco víc a prožijete krásný čas. Nezapomeňte také, že i o Bohu se nedozvíte nic, když si neuděláte dost času, abyste ho mohli navštívit. Jak? Jestliže se rozhodnete poznat svého přítele ve vzdáleném městě, zna-

hrdiny, listováním v dávno zažloutlých rádcích staré knihy.

Bohoslužba (v nejširším významu) má být návštěvou přítele a Otce. Má být časem, kdy odložím mnoho z toho, na co jsem jinak zvyklý. Proč? No prostě proto, že „cestuju“, chci se s ním potkat a „pobýt u něj“, chci mu umět naslouchat právě tím, že se dívám na to, co je v jeho blízkém okolí. Přeji vám, kamarádi a kamarádky, aby vaše bohoslužba vždycky byla takovou radostí, jako když přijedete navštívit svého dobrého přítele. Taková, jakou jsme prožili v Příbrami na „groši“.

DAWY

